

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

**ОДЕСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ
ХАРЧОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ**

**ЗБІРНИК ТЕЗ ДОПОВІДЕЙ
78 НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
ВИКЛАДАЧІВ АКАДЕМІЇ**

Одеса 2018

Наукове видання

Збірник тез доповідей 78 наукової конференції викладачів академії
23 – 27 квітня 2018 р.

Матеріали, занесені до збірника, друкуються за авторськими оригіналами.
За достовірність інформації відповідає автор публікації.

Рекомендовано до друку та розповсюдження в мережі Internet Вченою радою
Одеської національної академії харчових технологій,
протокол № 12 від 24.04.2018 р.

Під загальною редакцією Заслуженого діяча науки і техніки України,
Лауреата Державної премії України в галузі науки і техніки,
д-ра техн. наук, професора Б.В. Єгорова

Укладач Т.Л. Дьяченко

Редакційна колегія

Голова Єгоров Б.В., д.т.н., професор

Заступник голови Поварова Н.М., к.т.н., доцент

Члени колегії:

Амбарцумянц Р.В., д-р техн. наук, професор

Безусов А.Т., д-р техн. наук, професор

Бурдо О.Г., д.т.н., професор

Віннікова Л.Г., д-р техн. наук, професор

Волков В.Е., д.т.н., професор

Гапонюк О.І., д.т.н., професор

Жигунов Д.О., д.т.н., доцент

Іоргачова К.Г., д.т.н., професор

Капрельянц Л.В., д.т.н., професор

Коваленко О.О., д.т.н., ст.н.с.

Косой Б.В., д.т.н., професор

Крусір Г.В., д-р техн. наук, професор

Мардар М.Р., д.т.н., професор

Мілованов В.І., д-р техн. наук, професор

Осипова Л.А., д-р техн. наук, доцент

Павлов О.І., д.е.н., професор

Плотніков В.М., д-р техн. наук, доцент

Станкевич Г.М., д.т.н., професор,

Савенко І.І., д.е.н., професор,

Тележенко Л.М., д-р техн. наук, професор

Ткаченко Н.А., д.т.н., професор,

Ткаченко О.Б., д.т.н., професор

Хобін В.А., д.т.н., професор,

Хмельнюк М.Г., д.т.н., професор

Черно Н.К., д.т.н., професор

ЕЛЕКТРОННІ ПЕТИЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ. ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНИ

Холенко Ю.А., студ. гр. ГРС-401 а, Орлова В.О., канд. юр. наук, старш. викл.
Одеська національна академія харчових технологій

Відповідно до Статті 1 Конституції України, Україна є суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава [1]. Одна з ознак демократичної правової держави є ґрунтування на конституційному визнанні народу джерелом влади та реальному здійсненні народної влади через рівноправну участь громадян в управлінні загальнодержавними і місцевими справами. Інструментами участі і контролю з боку суспільства виступають різноманітні форми взаємодії: спостереження з боку громадських об'єднань; запити на отримання публічної інформації; петиції та інше.

Одночасно з процесом глобалізації більшість інструментів змінюють свій формат, переходячи в електронну форму. Один із перших інструментів, який зазнав повного реформатування і переходу в електронну форму – петиції.

Електронні петиції існують у багатьох країнах світу. Більше 70 держав використовують цей інструмент взаємодії суспільства та влади. Головна мета такого документу – звернути увагу суспільства або влади на існуючу проблему у будь-якій сфері політики, економіки, громадського життя тощо.

Петиція як механізм комунікації влади та суспільства має довгу історію в світі та застосовувалась в Україні з перших днів Незалежності. Термін «петиція» (petitio) з латинської перекладається як пошук, вимога, прохання. У Законі України «Про звернення громадян» петиція розтлумачена як колективне письмове звернення громадян з того або іншого питання, яке подається здебільшого главі держави чи іншим органам державної влади та місцевого самоврядування.

Електронні петиції є універсальним інструментом щодо звернення до Президента України, Верховної Ради України, Кабінету Міністрів України, органу місцевого самоврядування з електронними петиціями через офіційний веб-сайт органу, якому вона адресована, або веб-сайт громадського об'єднання, яке здійснює збір підписів на підтримку електронної петиції.

Процес підготовки до введення в Україні практики електронних петицій розпочався у 2009 р., коли Україна, як й інші держави, що є учасниками Ради Європи, отримала Рекомендації Комітету Міністрів Ради Європи державам-учасникам з електронної демократії. У документі мова йшла у тому числі і про необхідність запровадження системи електронних петицій як дієвого механізму співпраці влади та суспільства.

Останнім часом в Україні підвищився рівень громадської свідомості, через це з'являються місцеві і загальноукраїнські платформи для збору підписів. Приклади таких платформ:

— звернення до президента: <https://petition.president.gov.ua>;

— платформа, яка об'єднує громади центральних та західних областей: <https://e-dem.in.ua>;

— платформа звернень до Одеської міської і обласної ради: <https://citizen.odessa.ua/petition/>.

Досвід нашої країни показує, що механізм подання, розгляду і прийняття рішень згідно до петицій дуже ефективно працює у нашій країні. Щодня на кожному порталі подання петицій з'являється від 1 до 3 петицій, з яких близько 10 % отримують достатню кількість голосів для передачі петиції в органи управління і держособовцям (президенту, мерам міст). Частина представників громадянського суспільства сьогодні має занадто критичне ставлення до першого досвіду роботи системи електронних петицій в Україні. Це певним чином пов'язано із попередніми завищеними очікуваннями від цього інструменту

комунікації влади і громадян. Однак, попри недоліки і труднощі система петицій працює і має позитивні результати. І перехід до онлайн-комунікації влади і соціуму є великим кроком до Е-урядування, що є однією із складових політичної і правової стратегії України.

Отже, перші і найважливіші кроки в роботі систем електронних петицій в Україні вже зроблено. Законодавчі основи для її роботи закладено. Механізм запущено як на місцевому, так і на державному рівнях. Чим стане для України електронна петиція – «Vox populi» (глас народу) чи «Vox nihili» (пустий звук), незабаром покаже час.

Література

1. Конституція України [Текст] від 25.01.2012. –ст. 1, – С. 1.
2. Закон України «Про звернення громадян» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 47, ст. 256) від 2 жовтня 1996 року, № 393/96-ВР. 1996, стаття 23-1. Електронна петиція, порядок її подання та розгляду.
3. Закірова С. Електронні петиції в Україні: становлення системи та механізм дії. [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=1576:elektronni-petitsiji-v-ukrajini-stanovlennya-sistemi-ta-mekhanizm-diji&catid=8&Itemid=350
4. Портал звернення до президента [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://petition.president.gov.ua>
5. Платформа, яка об'єднує громади центральних та західних областей: <https://e-dem.in.ua>
6. Платформа звернень до Одеської міської і обласної ради: <https://citizen.odessa.ua/petition/>

ОСНОВНІ ДЖЕРЕЛА З ІСТОРІЇ ВИВЧЕННЯ РАНЬОГО ІСЛАМУ

- ¹Польова С.Є, ст. викладач, ²Польовий С.С., студент
¹Одеська національна академія харчових технологій
²Одеський національний університет ім. І.І. Мечникова

Основне джерело дослідження – Коран, книга, яка має найважливіше значення для усього ісламського світу. Проте, не можна однозначно сказати про його достовірність взагалі. Автором Корану вважається Аллах (бог в ісламі), а його пророк Магомет є лише передавачем книги через ангела Джибріля (Гавріїла). В ісламі Корану відведено окреме місце. В ісламській та світській історіографії прийнято користуватися редакцією третього правителя Арабського халіфату Осама ібн Аффана (644 – 656 рр. правління), яка базується на попередній редакції при першому халіфі Абу Бакрі (632 – 634 рр. правління). Тому можливо припустити, що варіант Корану, який дійшов до нас, датується між 650–656 рр. В дослідженні посилання на Коран позначаються як «сури», які є главами книги.

Другим джерелом для нас є святе передання, інакше кажучи, сунна пророка Магомета. Вона складається із хадісів, тобто висловів, які так чи інакше відносять до висловів засновника релігії. Сунну можна розглядати як блискучий зразок прецедентного права, яким і є мусульманське (фікх) та другим за значимістю (після Корану) керівництвом у вирішенні будь-якого питання у ісламському суспільстві. Використовувані нами джерела суні є книги (сахихи) мухаддісів (дослідників хадісів) аль-Бухарі, Мусліма, Абу Дауда та ат-Тірімізі. Останні два не використовуються у роботі. Це, так звана «Аль-Кутуб ас-Сітта» або «Ас-Сихах ас-Сітта» з урахуванням ан-Насаї та ібн Маджа, «достовірна шестірка» – збірка шістьох найавторитетніших авторів, які жили вже набагато пізніше (приблизно 120 – 150 рр.) за пророка Магомета. Ще існують понад шістнадцять збірників хадісів, які, правда, користуються не таким авторитетом як «достовірна шестірка», яка була сформована та

ЕЛЕКТРОННІ ПЕТИЦІЇ ЯК ІНСТРУМЕНТ ДЕМОКРАТИЧНОЇ ПРАВОВОЇ ДЕРЖАВИ. ІСТОРИЧНИЙ ДОСВІД І ПЕРСПЕКТИВИ УКРАЇНИ Холенко Ю.А., Орлова В.О.	361
ОСНОВНІ ДЖЕРЕЛА З ІСТОРІЇ ВИВЧЕННЯ РАНЬОГО ІСЛАМУ Польова С.Є, Польовий С.С.	362
ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ Халайджі С.В., Сергєєва Т.П.	363
ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ФІТНЕС-ПРОГРАМ І ТЕХНОЛОГІЙ У ФІЗИЧНОМУ ВИХОВАННІ СТУДЕНТІВ Яготін Р.С., Волкова Т.В.	366
ВПЛИВ ЗАНЯТЬ АЕРОБІКОЮ НА ФІЗИЧНУ ПІДГОТОВЛЕНІСТЬ СТУДЕНТОК 17-19 РОКІВ Гончарук В.В., Цапенко Л.М., Павлова Н.В.	368
МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ РІВНЯ СОМАТИЧНОГО ЗДОРОВ'Я СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ЗАНЯТЬ ФІТБОЛОМ Струк Б.І., Захлевська Т.В., Павлюк О.В.	370
ВАЖЛИВІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ ЗАСОБІВ ФІЗИЧНОГО ТРЕНУВАННЯ ДЛЯ ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ УМІНЬ І НАВИЧОК ДІЯТИ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ СИТУАЦІЯХ Болтоматіс Д.В.	372

НТТБ ОНАХТ